

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330-ב' נ' ב'

בפני כבוד השופטת הילה גורביץ עובדיה

התובעת: ש.ב. ת"ז -----
ע"י ב"כ עוה"ד גיא אופיר

נגד

הנתבע: ד.ב. ת"ז -----
ע"י ב"כ עוה"ד רון סולן

ובעניין:

1. ג.ב. ת"ז ----- (ילידת 2010)
2. א.ב. ת"ז ----- (יליד 2011)

פסק דין

1 תביעת לשון הרע וצו עשה האוסר על פירסום ספר שכתב הנתבע.

2 הצדדים וטענותיהם:

3 1. הצדדים, בני זוג לשעבר אשר נפרדו בשנת 2013, ולהם 2 קטינים משותפים, ג.ב. ילידת 2010
4 וא.ב. יליד שנת 2011. הצדדים התגרשו בשנת 2014.

5
6 2. מאז הפרידה הצדדים מנהלים זה כנגד זה הליכים משפטיים לרבות בקשות לצו הגנה, תביעות
7 רכוש, תביעות משמורת ושאלות הנוגעות לאפוסטרופסות על הקטינים.

8
9 3. התובעת טענה כי בשנת 2017, אלגוריתם ישומן היכרויות "טינדר" הציע לתובעת את הנתבע
10 כבן-זוג פוטנציאלי. התובעת ביקרה בפרופיל המשתמש של הנתבע, שם פורטו שמו, גילו,
11 תמונתו והשכלתו ולצדם קישור לדף בפלטפורמת "פייסבוק" עם התיאור: "כדי להכיר אותי
12 הכי טוב, פשוט תיקראי את היומן שלי... XXXXXX". נטען כי משנכנסה לקישור המצורף,
13 גילתה התובעת כי מדובר ב"פרופיל פייסבוק מזויף" של הנתבע, ששמו "XXXXXX" (להלן:
14 "עמוד הספר").

15
16 נטען כי כאשר קראה התובעת את הספר התברר לה כי הנתבע פרסם בספר פרטים אינטימיים
17 מתקופת החיים המשותפים של הצדדים ולאחריה, וכי זהו ספר אוטוביוגרפי של הנתבע.
18 התובעת טענה כי בין חודש יולי 2017 לחודש ינואר 2018 פורסמו בעמוד הספר - שפתוח
19 לצפייה פומבית - כתשעים פרסומים, חלקם כוללים תמונות של הצדדים וילדיהם המשותפים,
20 התכתבויות שהוחלפו ביניהם בנוגע למחלוקות הנוגעות לחינוך הקטינים וגם פרטים אודות

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330-ב' נ' ב'

1 מצבה הבריאותי והנפשי של התובעת. התובעת טענה כי "העלה הנתבע לפייסבוק, בציניות
2 ורוע לב עשרות פוסטים בהם הוא משתלח בגרושתו (התובעת), מאשימה בהזנחה והתעללות
3 בילדיו תוך פגיעה בה כאם וכאדם".

4
5 עוד נטען כי על אף ששינה הנתבע לכאורה את שמות התובעת וילדיהם (הנתבעת - "דנה" וילדי
6 הצדדים - "אלונה" ו-"גולן") – כל גולש שמכיר את הצדדים, עשוי להסיק מי הנפשות עליהן
7 נכתב הספר. נטען כי לעמוד הספר 1,075 עוקבים נכון למועד הגשת התביעה. התובעת טענה
8 כי המדובר בהפרת פרטיותה, כי הפרסום פגע בשמה הטוב והסב עוגמת נפש לה, לילדיה
9 ולמשפחה. עוד נטען כי מעיון בספר מטרת הפרסומים היא השגת הישגים רומנטיים עם בת-זוג
10 חדשה ו-"ככל הנראה גם הישגים משפטיים".

11
12 בית המשפט התבקש להורות על הסרת פרטי הספר מהמרשתת ומכל פלטפורמה אחרת, לאסור
13 על הנתבע להוציא לאור את הספר, לאסור על הנתבע לפרסם דברי לשון הרע נגד התובעת
14 ולפצותה בגין עוגמת נפש. התובעת העמידה תביעתה על-סך 400,000 ₪.

15
16 4. הנתבע, לא הכחיש כי הוא מי שעומד מאחורי עמוד הספר וטען כי כתב ספר הנושא את השם
17 "XXXXX" (להלן: "הספר"). הנתבע טען כי לשם קידום הספר, פרקי הספר פורסמו בעמוד
18 הספר מחודש יולי 2017 ועד לחודש פברואר 2018. נטען כי הספר עתיד לצאת לאור תחת הפצת
19 "-----" כך שעמוד הספר הגשים את תכליתו ואין בכוונת הנתבע להעלות תכנים נוספים לעמוד
20 הספר, מלבד קידום מכירות של הספר לאחר יציאתו.

21
22 נטען כי חיי הנתבע היוו השראה בעת כתיבת הספר, אך הספר אינו ספר אוטוביוגרפי, לא כולל
23 תיאורים אוטוביוגרפיים, נכתב תחת שם ספרותי "עודד פלד" ומתאר את האירועים שחוה
24 "עודד", גיבור הספר שהוא דמות בדיונית ומערכת היחסים בין "עודד" לבין "מאיה" – שהיא
25 זוגתו לאחר גירושיו. גרושתו של גיבור הספר מכונה "דנה" ולא ניתן לקורא הסביר לקשור בין
26 "דנה" לבין התובעת. הנתבע ציין כי הן בהקדמה לספר והן בתיאור עמוד הפייסבוק כתב:

27 "עודד ומאיה, שניהם בפרק ב' של החיים, נפגשו והתאהבו באופן מיידי
28 ובעוצמה מטורפת. בתוך כמה ימים הבינו שהם רוצים לחיות ביחד ואף
29 להתחתן. עודד אף רכש בית מפואר ב---- מכספו למרות המשכנתא הגדולה
30 שנאלץ לקחת. בד בבד החלה מאיה לגלות הססנות, ובחודשים הראשונים
31 של הקשר עוברים השניים טלטלות רבות ונעים בין מריבות ופרידות לאהבה
32 ואושר. עודד, ששוקע בדיכאון עמוק בעקבות חוסר הוודאות שהוא שרוי בו,
33 מוצא דרך ייחודית מאוד לומר למאיה את אשר על לבו".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330 ב' נ' ב'

- 1 עוד נטען כי אין קשר בין עמוד הפייסבוק לבין הפרופיל האישי של הנתבע ולא ניתן לגלות כי
2 הנתבע הוא מי שעומד מאחורי עמוד הספר. נטען גם כי לאחר הגשת התביעה, הסיר הנתבע
3 את חמש התמונות אשר צורפו לכתב התביעה.
4
5 הנתבע טען כי כתיבת הספר נועדה לסייע לו להתגבר על הפרידה מזוגתו לאחר גירושיו, חלק
6 מתהליך שיקום והחלמה מסיום מערכת יחסים לא יציבה שחוזה הנתבע לאחר גירושיו. נטען כי
7 הנתבע פעל על-מנת שהמידע אשר מופיע בספר ובעמוד הספר לא "יסגיר" את זהות האנשים
8 עליהם ביסס את הדמויות בספר, טשטש והסווה את התמונות ולא עקב אחר עמוד הספר דרך
9 הפרופיל האישי שלו. נטען גם כי העוקבים אחר עמוד הספר הוזמנו "לעשות Like" דרך פרופיל
10 צד שלישי בפייסבוק שאינו מנוהל על-ידי הנתבע, עוקבים אשר נבחרו בקפידה על סמך
11 "היכרותם, או יותר נכון אי-היכרותם, עם הנתבע ו/או יתר הדמויות...". עוד הוסיף הנתבע כי על-
12 פי הנתונים שבידו, מתוך העוקבים, רק קומץ של עשרות אנשים קראו את כל 87 הפרקים ואף
13 אחד מהם אינו מכר של התובעת או של הנתבע.
14
15 הנתבע פירט ארוכות את טענותיו בדבר התנכלות התובעת כלפיו, באמצעות תביעות בבית
16 משפט, הליכי הוצאה לפועל ותלונות שווא במשטרה וטען כי תביעת התובעת הוגשה על מנת
17 לפגוע בנתבע לאחר שהגיש תביעת משמורת "וזאת לאור הזנחה פושעת של התובעת אשר
18 מסכנת את שלומם ופוגעת בהם מאוד", על מנת להסיט את הדיון מטובת הקטינים.
19
20 בית המשפט התבקש למחוק התביעה. לחילופין נכתב כי אם יסבור בית המשפט כי יש לאסור
21 את פרסום הספר, הנתבע מוכן, במידת הצורך, לערוך שינויים בספר על-מנת לאפשר פרסומו.
22
23 5. מטעם התובעת הוגש תצהיר ותצהיר אביה, מר י.ה. (סומנו ת/5, ת/2 בהתאמה) וכן תצהיר
24 גב' ד.א., חוקרת פרטית (ת/1). מטעם הנתבע הוגש תצהירו (סומן נ/1) וחוות דעת מומחה
25 מחשבים מטעמו, מר י.ע. (סומן ח/1).
- 26 **דיון והכרעה:**
- 27 6. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965, מגדיר את המונח "לשון הרע" וקובע:
- 28 1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
29 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג
30 מצדם;

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330-ב' נ' ב'

- 1 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחדים לו;
 2 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,
 3 במשלח ידו או במקצועו;
 4 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו
 5 המינית או מוגבלותו;
 6 בסעיף זה – "אדם" – יחיד או תאגיד; "מוגבלות" – לקות פיסיית, נפשית או
 7 שכלית, לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית."
- 8 7. פרסום של לשון הרע מוגדר בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 וקובע:
- 9 "א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות
 10 ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.
 11 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:
 12 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם
 13 אחר זולת הנפגע;
 14 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת
 15 הנפגע."
- 16 8. פרסום שיש בו לשון הרע, בהתאם להגדרות הקבועות בסעיף 1 לחוק, מהווה עוולה אזרחית -
 17 סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, ומכאן זכות הנפגע לפיצוי – אם ללא הוכחת
 18 נזק ואם לאחר הוכחת נזק (סעיף 7א לחוק הנ"ל). ואם פרסום לשון הרע נעשה בכוונה לפגוע
 19 בנפגע, הוא מהווה גם עבירה פלילית (סעיף 6 לחוק הנ"ל).
 20
- 21 9. המבחן אשר אימצה הפסיקה לצורך בחינה אם מתקיים בפרסום לשון הרע הינו מבחן
 22 אובייקטיבי, בעיניו של האדם הסביר: מהי, לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות, שקורא סביר
 23 היה מייחס לתוכן או לומד מהדברים. ראו ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פד"י מג(2) 333,
 24 337 (1989); ע"א 334/89 מיכאלי נ' בלה אלמוג, פד"י מו(5) 555, 568-569 (1992); ע"א
 25 809/89 משעור נ' חביבי, פד"י מ"ז(1) 1, 7.
 26
- 27 10. עוד נפסק כי יש לבחון את טיבו של הפרסום מתוך מובנן הטבעי והרגיל של המילים כמשמעותו
 28 אצל הקורא הסביר, ואין לתור בהכרח אחר המובן המילוני-בלשני של כל מילה: "המוציא שם-
 29 רע אינו משתמש בלשון תלמודית טכנית, אלא מדבר הוא כלשון בני-אדם; ויש לפרש את
 30 המלים שהשתמש בהן כמשמעותן העממית הכללית, כפי שסתם קורא עתון היה מבינן..."
 31 ראו ע"א 114/64 תיק נ' קריניצי, פ"ד יח(4) 378, 387; ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2)
 32 607, 617-618 (2002). וגם ראו ע"א 466/83 שאהה נ' הארכי הגמון יגישה דרדריאן, פ"ד
 33 לט(4) 734, 750.
- 34

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330 ב' נ' ב'

- 1 המחוקק קבע רשימת הגנות וזאת על מנת לאזן בין הזכות לחופש הביטוי לבין הזכות לשם טוב,
2 וניתן משקל יתר לחופש הביטוי במצבים מסוימים. ראו סעיפים 13-15 לחוק איסור לשון הרע,
3 התשכ"ה-1965.
- 4
5 12. משמעות הדבר הוא כי על התובעת להוכיח 2 רכיבים – פרסום שתוכנו מהווה לשון הרע.
6 המבחן הוא אובייקטיבי.
7
8 זאת ועוד, מטבע הדברים בבסיס הטענות חייבת להיות ההנחה כי הדברים שפורסמו מקושרים
9 ומתייחסים לנפגע. באם לא ניתן לקשור בין תוכן הדברים לנפגע, ממילא אין לטוען כי נפגע,
10 עילת תביעה.
- 11
12 13. ולגופם של דברים ;
13
14 14. בהתייחס לרכיב הפרסום, פרסום בפייסבוק, דינו כפרסום לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-
15 1965. ראו תמ"ש (ב"ש) 21757-10-11 פלונית נ' אלמוני מיום 11.08.13, עמוד 8 שם ;
16
17 "נגישות הרשת החברתית, אפשרויות השיתוף המתוחכמות, העדרן של
18 מגבלות כניסה לחלק מן הפרופילים של המשתמשים, האפשרות לראות את
19 כל המוצג בפרופיל של המשתמש שלא הגביל את הכניסה ל"דף" שלו,
20 מהוות יסוד להגדרת הפרסום באמצעות הרשת החברתית כפרסום עפ"י לשון
21 חוק איסור לשון הרע".
22
- 23 15. אשר לתוכן הדברים, על מנת שתוכן הפרסום יהווה לשון הרע (טרם בחינת ההגנות אם לאו) אזי
24 יש הכרח כאמור לעיל כי הקורא הסביר יוכל לזהות כי תוכן הפרסום מתייחס לנפגע. יש לבחון
25 את תוכן הדברים מתוך מכלול הנסיבות.
26
- 27 16. בתמ"ש 26439-11-15 ו.ש נ' ב.ש, סעיף 18 לפסק הדין, מיום 12/1/17 נאמר כי:
28
29 "כידוע, לא כל גידוף יחשב בהכרח לשון הרע. מה שיקבע בסופו של יום הם
30 המסגרת ומכלול הנסיבות בהם בוצע הפרסום"
31
- 32 ראו גם ע"א 4534/02 שוקן נ' הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558, 570 (2004); ע"א 334/89 מיכאלי
33 נ' אלמוגי, פ"ד מו(5) 555, 562 (1992); ע"א 723/74 הארץ נ' חברת החשמל, פ"ד לא(2) 281,
34 300 (1978) וגם אורי שנהר בספרו "דיני לשון הרע" (הוצאת נבו, 1997) בעמ' 132, שם כתב:
35

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330-ב' נ' ב'

1 "קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים
2 חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כב"לשון הרע" תביא להצפת בתי-
3 המשפט בתביעות שזו עילתן. זאת ועוד: ככל שהשימוש בגידופים שכיח יותר, כך
4 נעשית פגיעתם לקשה פחות, עד כי אמירת גידופים מסוימים בנסיבות מסוימות
5 לא תגרום עוד לפגיעה ממשית. האיזון המתחייב מהשיקולים שתוארו לעיל מצא
6 את ביטויו בפסיקה, אשר הביעה נכונות עקרונית להכיר בגידופים כבלשון הרע
7 וזאת במקרים בהם הכרה זו תהיה מוצדקת לאור נסיבות פרסום הגידופים".
8

9 17. הדברים נשקלים בהקשר הדברים, על אחת כמה וכמה בסכסוכי משפחה. ראו בהקשר זה עמ"ש
10 (ת"א) 47311-10-13 פלוני נ' פלונית, סעיף 65 לפסק הדין מיום 19/5/14. שם נאמר בין היתר:

11
12 "יש ממש בטענת המערערים כי כאשר עסקינן בסכסוך משפחתי, שומה על בית
13 המשפט לנקוט משנה זהירות בבואו לפסוק פיצויים בגין פרסום לשון הרע.
14 סכסוכים מסוג כזה הם מטבע הדברים טעונים מאוד מבחינה רגשית, ועלולים
15 לגרום ביטויים חריפים שנאמרים בסערת רגשות. גם כענין שבמדיניות, אין לעודד
16 צדדים לסכסוך משפחתי להגיש תביעות לשון הרע בגין כל ביטוי פוגע שנאמר
17 על ידי הצד שכנגד, שאם לא כן, בתי המשפט לענייני משפחה יוצפו בתביעות
18 לשון הרע לרוב."
19

20 וגם ראו, תמ"ש 26439-11-15 שאוזכר לעיל.

21 עם זאת, בהחלט יש מקום להתערבות מקום בו, גם בין בני זוג, מדובר באמירות שהן, משפילות
22 מבזות, אלימות ושיש בהן לעשות אדם לבוז וללעג. ראו תמ"ש 21757-10-11, פלונית נ'
23 אלמוני, מיום 11.8.2013, השופטת קולדר אעיש.

24
25 18. אציין כבר כעת כי לאחר שקראתי פרקי הספר, הן אלו שצורפו לכתב התביעה והן את הספר
26 המלא כפי שצורף לתיק ובחנתי טענות הצדדים - מצאתי לדחות התביעה על כל רכיביה.

27
28 לא מצאתי בעמוד הספר ובספר תיאור שכולל פרטים מזהים שאדם סביר, גם אם הוא מכיר את
29 הצדדים, יוכל לקשר בין הדמויות הבדיוניות בספר של "עודד פלד" לבין הצדדים כאן. בהעדר
30 זיהוי לא מתקיימת עילת תביעה לא מכוח חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 ולא מכוח חוק
31 הגנת הפרטיות, התשנ"א-1981. יתר על כן, כטענת הנתבע, עלילות הספר עיקרן במערכת
32 היחסים והמשבר שעובר "עודד" בנוגע ליחסיו עם "מאיה" ולא בין "עודד" ובין "דנה" ובהקשר
33 הדברים הרי שאין מדובר בלשון הרע או באמירות המקימות עילה מכוח החוקים הנ"ל בשים
34 לב להקשר הדברים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330-ב' נ' ב'

ואנמק;

19. על מנת שתקום עילה בגין פגיעה בפרטיות (או בגין הוצאת לשון הרע), על הטוען לפגיעה להראות כי הדברים שפורסמו מיוחסים לו, וכי הקורא הסביר, מסביבתו הקרובה, היה מזהה את הדברים כמתייחסים אליו.

התובעת בטענותיה וגם בחקירתה, לא ידעה לפרט מה הם הפרטים אשר לטענתה "מסגירים" כי "דנה" והתובעת חד הם – בעיני הקורא הסביר. בהקשר זה נפסק בע"א 8345/08 עופר בן נתן נ' מוחמד בכרי, פ"ד סה(1) 567, סעיף 34 לפסה"ד מיום 27.7.2011 כי :

"ככל שנאמרים דברים או מתפרסמים דברים ברבים אך האדם הסביר לא קושר בין דברים אלו לבין הפרט הספציפי - אין פגיעה בשם הטוב של הפרט. באותם המקרים, בהעדר פגיעה בשם הטוב של הפרט, אין כל מקום להגביל את חופש הביטוי בשם ההגנה על הזכות לשם טוב.

דרישת הזיהוי הינה דרישה מהותית ולא טכנית. השאלה אינה האם שמו של אדם צויין באופן מפורש בדברים שפורסמו. כפי שנקבע בסעיף 3 לחוק, דרישת הזיהוי תמולא באותם המקרים בהם מיוחסים דברים שפורסמו לפרט הטוען לפגיעה באופן משתמע מן הפרסום או כתוצאה מנסיבות חיצוניות או משילובם של הפרסום והנסיבות החיצוניות (ראו: גנאים, קרמניצר ושנור, בעמ' 165 ו-234; שנהר, בעמ' 116 ו-124-125; ע"פ 37/50 שטרנהל נ' היועץ המשפטי לממשלת ישראל, פ"ד ו(1) 119, 124 (1952) (להלן: עניין שטרנהל); וכן השוו David Price and Korieh Duodo *Defamation Law, Procedure and Practice* (3rd Ed., 2004), בעמ' 31-34 (להלן: Price & Duodo); Gately, בעמ' 213-216).

כך למשל, במקרים בהם לא נזכר שמו של אדם בדברים שפורסמו אך נזכרים או מוצגים פרטים המביאים לזיהויו בידי הסביבה הקרובה לו או אף בידי סביבה רחבה יותר - יכול שיימצא המפרסם (או יתר האחראים לפרסום) חייב בגין הוצאת לשון הרע, ובלבד שהמדובר בנתונים שהם בידיעתם הרגילה של אלו ששמעו את הדברים או קראו אותם (השוו: עניין אפל, בעמ' 616-617; גנאים, קרמניצר ושנור, בעמ' 408 בו מובא סעיף 3(א) לנוסח החוק המוצע על ידם"

20. אדגיש כי אין צורך בזיהוי שמי בלבד, כאמור, נפסק שם כי, גם מקום בו לא נזכר שמו של הנפגע, אך הפרטים המוזכרים יביאו לזיהויו, יכול שיימצא המפרסם חייב בגין הוצאת לשון הרע או פגיעה בפרטיות - ובלבד שהמדובר בנתונים שהם בידיעתם הרגילה של אלו ששמעו את הדברים או קראו אותם. אין זה המצב בענייננו.

21. הבחינה המהותית של זיהוי הנפגע נבחנת במבחן אובייקטיבי אין זיהוי של הנפגע, וייחוס תוכן הפרסום לאותו נפגע – לא עלול להיפגע שמו הטוב או פרטיותו, גם אם הנפגע עצמו חש שרגשותיו נפגעו. ראו ע"א 8345/08 עופר בן נתן נ' מוחמד בכרי, אוזכר לעיל.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330 ב' נ' ב'

22. בחקירתה הודתה התובעת כי עת קראה את הפרסומים – ידעה כי הנתבע הוא זה שכתב אותם.
 וטענתה כי בפרסום בעמוד הספר תמונות המסגירות זהות הצדדים, נסתרה מהתמונות עצמן
 שהוצגו. וכך העידה בעמוד 35 שורה 22 עד עמוד 36 שורה 10 :

4 "ש. נכון שבספר של ד.ב. בפייסבוק, לא מופיע שמך ש.ב.?
 5 ת. נכון, אני מופיעה בשם דנה.
 6 ש. מה ד.ב. כתב בספר שהוא כוזב לגבייך?
 7 ת. הרבה הכפשות ודברים כוזבים. למשל בפרק 69 הוא כותב "דנה
 8 החלה להשתמש בילדיה כנשק נגד הורי, כמעט לא נתנה להם
 9 לראות אותם. התנהגה אליהם בגסות... לא הצליחה להתפתח
 10 בחיים... הגיעה לרמת חוסר ביטחון... התבטא באלימות...".
 11 ש. איך את יודעת שדנה זו את?
 12 ת. כל מי שמכיר את ד.ב. יודע שיש לו רק גרושה אחת. הוא כותב
 13 על הילדים, מצלם את הילדים. מופיעות תמונות של הילדים
 14 שלי, תמונות של הבית שלו. כל מי שמכיר אותנו יודע שאנחנו
 15 גרושים, לי יש גרוש אחד ולו אחת. יש צילומים של הבית, חיות
 16 המחמד של הילדים והכניסה של הבית, צילומים של החדרים.
 17 הופיעו צילומים של ד.ב. בפנים גלויות. כל הסימנים המזהים
 18 לגבי מקום עבודתו ב----, כתוב שאני גרה ב-ק' והוא ב-ט'.
 19 ש. נכון יהיה לומר שכבר לפני שקראת את התוכן בעמוד הפייסבוק,
 20 ידעת שד.ב. הוא זה שכותב את התכנים?
 21 ת. כן, כי הגעתי לעמוד דרך לינק בפרופיל שלו בטינדר והופיעה
 22 התמונה שלו, שמו, גילו והיה כתוב 'כדי להכיר אותי קראי את
 23 היומן שלי' וקישור לעמוד "XXXXXX".
 24 ש. מפנה לסעיף 10 לתצהירך. נכון שד.ב. מעולם לא אמר לך שהוא
 25 כותב ספר ומפרסם אותו בפייסבוק?
 26 ת. נכון.
 27 ש. לבית המשפט: יש לך אסמכתא לכך שבטינדר הופיע לינק
 28 שמוביל לספר?
 29 ת. כן, יש לי צילום מסך. אני מציגה אותו לעיון בית המשפט. יש
 30 גם צילומי מסך של שתי אפליקציות היכרויות שאני רשומה בהן.
 31 רואים תמונה בתוך הטינדר, אחת גם מתוך OK Cupid. ראיתי
 32 את זה בשתי אפליקציות. הטינדר שידך בינינו, לא חיפשתי
 33 אותו. הוא הציע כי היינו קרובים או משהו".

34
 35 23. בחקירתו, כאשר נשאל אבי התובעת, על סמך מה הוא טוען כי ניתן לזהות את "דנה" עם
 36 התובעת ואת "עודד" עם הנתבע, השיב כי הוא מתבסס על כך שתכתובת מסרונים שמתוארת
 37 בספר – תואמת גם התכתבות אמיתית. מעבר לכך לא ידע לפרט. וכך העיד בעמוד 21 שורה 28
 38 עד עמוד 22 שורה 12 :

39 "ש. אני מפנה אותך לסעיף 9 לתצהיר. נכון שידוע לך שד.ב. כינה
 40 את ש.ב. 'דנה' ואת הילדים בשמות 'אלונה' ו-'גולן' כי
 41 מלכתחילה ידעת שד.ב. כותב את הספר?
 42 ת. לא מבין את השאלה בדיוק.
 43 ש. [בית המשפט מבהיר את השאלה]
 44 ת. בוודאי, לפי הכתוב.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330-ב' נ' ב'

- 1 ש. שאלת בית משפט: לפי מה?
 2 ת. לפי הסימנים המזהים. יש פה מסרונים בשלמותם שמועתקים.
 3 ש. שאלת בית משפט: אבל אתה לא מכיר את המסרונים עצמם.
 4 האם *אלה* הייתה מזהה?
 5 ת. יש פה כל-כך הרבה סימנים מזהים, ומכיוון שלא עברתי את
 6 המבחן ולא נתנו לי את הפרסום הזה לקרוא מבלי לדעת, אני
 7 לא יכול להניח מה הייתי עושה או לא הייתי עושה; אני רק
 8 מצהיר בתצהיר שלי שלפי כל אותם סימנים שקיימים, מעבר
 9 לזה שידעתי אפרירי שזה ד.ב.. רואים הפנים שלו באופן גלוי
 10 ושומעים קולו בסרטון.
 11 ש. יש דמות בספר בשם מאיה. נכון שאתה לא יודע על מי היא
 12 מבוססת?
 13 ת. מאיה זו ע.ג. ממושב ב'.
 14 ש. מאיפה אתה מכיר את ע.ג.?
 15 ת. מסיפוריו. ע.ג. הייתה בת זוג של ד.ב.. נפרדה ממנו והלכה
 16 והתחתנה עם מתווך הדירה שלו, ואחרי שהתחתנה ד.ב. המשיך
 17 לפנות אליה ולהתחנן אליה ולכתוב לה סיפורי אהבה, משהו
 18 שהיה מסקרן לקרוא על גבר בן 42 שכותב סיפורים כאלו לאישה
 19 נשואה".
- 20 24. בחקירתו החוזרת ביקש ב"כ התובעת לקבל מאבי התובעת תשובה מפורטת, ושוב לא ידע אבי
 21 התובעת לתת את הפרטים והשיב בכלליות. רק לאחר שב"כ התובעת, בחקירתה חוזרת, הפנה
 22 את העד לנספחים, "נזכר" העד מה הם הסימנים המזהים לטענתו - והפנה לנספחים שונים
 23 ולניתוח וקישורים מהם ניתן לכאורה להסיק כי הנתבע ו-"עודד" חד הם. ראו עדותו בעמוד 36
 24 שורה 32 עד עמוד 37 שורה 31.
- 25 ש" נשאלת לגבי זיהוי התובעת במסגרת הבלוג ולא התאפשר לך
 26 לענות. מה רצית להשיב?
 27 ת. יש פרטים שקושרים את התובעת וילדיה, את הזהות שלהם,
 28 לפרסומים. יש כל-כך הרבה פרטים מזהים; תמונות של הילדים
 29 למשל.
 30 ש. הפנה אותנו לנספחים.
 31 ת. תמונות ג(1)-ג(9), יש את זיהוי הילדים בשמם האמתי. זה מופיע
 32 בפרק 82, "א.ב.". בתצהיר 26 ונספח סעיף י"ד ו-ט"ו-ט"ז, בשני
 33 הסרטים האלו קוראים לילדים בשמם והנתבע מופיע בקולו
 34 ומספר, קל מאוד לזהות; יש זיהוי הקוד שלו, יש זיהוי של
 35 הפרופילים שלו, "ד.ב." ו-"עודד פלס", בפרופילים האלו רואים
 36 זהות מוחלטת בין מקום המגורים, ק.ט., מצב משפחתי - גרוש
 37 + 2, למד ב-..... המון פרטים זהים מלבד השם. תאריך הלידה
 38 המדויק שלו, ה-....., מופיע בסעיף 29(5) בתצהיר ובנספח י"ט.
 39 יש תמונות של ד.ב. בניו-יורק, בפנים חסויות, בסעיף 24(7) ו-
 40 28, ויש לייק ש.ד.ב. עשה מהפרופיל שלו לפרופיל של
 41 "XXXXXX" - זה רשום בסעיף 30(2) ונספח י"ט, ומשם כמובן
 42 כל העוקבים של ד.ב., והחברים הקרובים והמשפחה, יכולים
 43 לראות שהוא עשה לייק לדף הזה ובקליק אחד הם נכנסים והכל
 44 ברור; אין נסתרות. יודעים מי הגרושה שלו. הוא כותב "נסעתי
 45 לגרושה המטורפת מ-....." כך הוא קורא לה. ידוע כי ש.ב. קרה
 46 ב-..... יש עוד תמונות של הבית, החצר, הרכב - כולנו יודעים
 47 ש.ד.ב. עובד ב-..... אז אם יש תמונה של הרכב עם הסמליל של

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330-ב' נ' ב'

1 ----- וסמל של מ----- בפרופיל של "XXXXXX" והילדים
2 נראים כשהם יושבים על הכסאות עם הסמליל של -----. יש
3 פרסום באתרי היכרויות, טינדר; לש.ב. הגיעה הצעת שידוך עם
4 ד.ב.. הם כמובן סירבה אך צילמה את המסך. זה מופיע בסעיף
5 13 לתצהיר, נספח ד'. יש גם צילום מ-"קיופיד" וגם ב-
6 "XXXXXX" ב-"יד 2", כתוב כי שם בעל הבית הוא ד.ב.. הוא
7 ביקש שכ"ד 2,500 ₪ ברח' ---- ב----. כמה עוד סימנים צריך
8 לדעת שזה הוא? הוא פרסם בקבוצת הפייסבוק "גברים ביחסים"
9 תחת שמו האמתי, וייעצו לו מה לעשות וייעצו לו לנחמו
10 מהגרושה שלו וכמה שהוא מסכן. זו קבוצה סגורה אך יש לה
11 חברים ב-ח' והסביבה. הוא פרסם ב-"ת"א עסקים" ו-"דירות
12 למכירה והשכרה באשדוד/אשקלון". בכל קבוצה יש מנהל
13 קבוצה ולכל מנהל יש עוד קבוצות. החשיפה הגיעה לכ-100,000
14 עוקבים פוטנציאליים שיכולים לזהותו. הוא זיהה עצמו בשיחת
15 טלפון עם החוקרת, למרות שהוא חוקר בתצהירו שהוא הקפיד
16 להסתיר ולהפריד בין העוקבים של הבלוג לבין העוקבים
17 הפרטיים, ולבחור אותם על-סמך אי-היכרותם, אז מסתבר שכל
18 עוקב שפנה אליו הצליח להגיע, בצורה מהירה לדבר עמו
19 בפרטי, ובצורה מהירה גם מסר לו מספר טלפון ושוחח עמם.
20 בשיחה עם החוקרת הוא גם כן מספר שהרבה פנו אליו בפרטי.
21 זאת אומרת, למרות הצהרתו שהוא לא מערבב בין הבשר
22 והחלב, בין שני הפרופילים, הוא כן בפועל ערבב ואף מוכיח
23 זאת. הוא מסר מהר לחוקרת את הפרטים. מי יודע עוד כמה
24 אנשים שוחחו איתו? למזלנו החוקרת לא ---- ואין לה אינטרס,
25 אבל כמה אנשים אחרים? אנחנו יודעים על אחת מק.מ., שגרה
26 בשכונה של ש.ב., שקוראים לה ג.ו., והיא עוקבת אחרי שני
27 הפרופילים. ברור לכולם שכולם מכירים את הגרושה שלו ואת
28 הילדים. זה הסיפור".

29 25. אלא שעיון בעדותו זו מלמד – כי האדם הסביר / הקורא הסביר, לא יכול היה לעשות את כל
30 אותם קישורים, הקשרים וניתוחים שעשו התובעת, חוקר פרטי מטעמה ואביה – על מנת
31 להתאמץ ולהוכיח כי הנתבע הוא מי שעומד מאחורי עמוד הספר. עובדה שהנתבע הודה בה
32 ביום הראשון. זאת ועוד, ספר כספר הוא בדיה – אלא אם נכתב בו כי הוא אוטוביוגרפי. במקרה
33 כאן לא נכתב בשום מקום על ידי "עודד פלד" כי מדובר בספר אוטוביוגרפי.
34
35 החקירות, ההצלבות והוכחות עליהם הצביעה התובעת כראייה לכך שניתן לקשור בינה לבין
36 הדמות בספר, אינן מסוג הדברים שהיו נעשים על ידי הקורא הסביר וגם קורא סביר המכיר את
37 הצדדים, לא היה עושה כן או מקשר בין הדברים.
38
39 למעשה, הספר נעדר פרטים אישיים באופן שלטעמי מאזן בין הזכות לפרטיות ולשם הטוב לבין
40 חופש היצירה. ראו בהקשר זה ת"א (י-ם) 3213/09 פלונית נ' פלוני, מיום 11.10.2011 עמוד 16
41 לפסה"ד, שם זהותו של הסופר הייתה ידועה והספר נכתב בגוף ראשון.
42

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330 ב' נ' ב'

26. זאת עוד, כנגד רשימת הנספחים, הניתוחים, ההצלבות והחקירות עליהם הצביע אבי התובעת בעדותו, עומדים שלל פרטים שאין בינם ובין התובעת או הנתבע דבר. החל בשמות הפרטיים של גיבורי הספר, של שמות ילדי גיבורי הספר, של זוגתו של עודד, תיאור בית המגורים, תיאור מפגשים במיקום שונה, העדר פרטים בדבר ההליך המשפטי, עורכי הדין ועוד.
- כך למשל בניגוד לתיאור בספר של מפגש "בלובי" הבניין בו מתגוררת דנה, הודה אבי התובעת כי המפגש בינו ובין הנתבע היה בחצר ביתו הפרטית. ראו עמוד 19 שורות 24-26 לפרוטוקול:
- ת. זה לא בניין ולא לובי, זה בית פרטי שלי וזו החצר הפרטית שלי וכאשר ביקשתי מהאדון לא להכניס לחצר הפרטית שלי את החברה שלו, הוא צרח עלי ואיים עלי והייתי צריך לסגת. איימתי שאם ימשיך כך, אזמין משטרה".
27. גם בהתייחס לתמונות שפורסמו בעמוד הספר, לא מצאתי כי ניתן לזהות מהן את הצדדים, כדמויות מהספר. תמונת הקטינים שהועלתה (והורדה עם הגשת התביעה) הייתה מגבם של הקטינים, שביל גישה לבית אינו פרט מזהה, וצילום בו מופיע ברקע חלק קטן מכלי רכב עליו מדבקה – גם בו אין די. גם צירוף שבבי התמונות הללו – לא יכולים להביא לזיהוי כנטען – להבדיל מניסיון להוכיח, לאחר חקירה וחיפוש כפי שעשתה הנתבעת והחוקר מטעמה.
- התמונה שצורפה לפרק 69 – "דנה" אינה חושפת את פני המצולמת (נספח ד2 לתצהיר עדות ראשית של התובעת). גם התמונות שצורפו לפרק 80 (נספח ד16 לתצהיר עדות ראשית מטעם התובעת) אינן מסגירות את זהות הצדדים.
- התמונה בה מופיע שביל הגישה אל בית הנתבע – נספח ה לתצהיר עדות ראשית של אבי התובעת - אין בה סימנים מזהים; אבי התובעת נשאל כיצד זיהה שמדובר בשביל הגישה לביתו של הנתבע, וטען כי זה עולה מהטקסט, אולם בחקירתו חזר בו ולא ידע להצביע היכן בטקסט כתוב כי זהו שביל גישה לביתו של "עודד". ראו עמוד 26 שורה 22 עד עמוד 27 שורה 5.
- "ההצלבות" שנעשו בין התמונות בעמוד הספר לבין הפרופיל האישי של הנתבע, נעשו על ידי אבי התובעת לאחר שידע כי הנתבע הוא כותב עמוד הספר. התנהלות זו אינה התנהלות רגילה בה הזהות מתגלה לקורא האובייקטיבי. ראו כי אבי התובעת העיד כי לאחר שהתברר כי הנתבע עומד מאחורי עמוד הספר, הוא והתובעת ביצעו בדיקות, חיפשו ונכנסו לפרופיל האישי של הנתבע. למעשה מעדותו עולה כי מי שלא יודע – לא יידע לחפש. והדבר תומך בדחיית הטענה. ראו שם בעמוד 27 שורות 6-14:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330 ב' נ' ב'

- 1 "ש. בסעיף 24(4) לתצהיר אתה אומר שיש תמונות זהות שעלו גם
2 בפרופיל האישי וגם בפרופיל הספר. תאר לי בבקשה איך מצאת
3 את הכפילות?
4 ת. פתחנו, ש.ב. ואני, את הפרופיל של ד.ב., ואת הפרופיל של
5 "XXXXX" וראינו אותה תמונה.
6 ש. חיפשתם הצלבות בתמונות?
7 ת. ראינו את זה, רואים את זה בצורה ברורה. אם אני מסתכל על
8 התמונות של הנספחים, רואים כי זו אותה תמונה, רואים אותו
9 רכב.
10 ש. את החיפוש עשית כאמור כאשר אתה יודע שזה העמוד של ד.ב.?
11 ת. כן, שזה העמוד של ד.ב."
- 12 אשר לתמונות שסומנו כנספח ו' לתצהיר התובעת: תמונה מ----- אינה מסגירה את זהות ילדי
13 הצדדים ולא את הנתבע (נספחים 11–21); כך גם בתמונה שצורפה כנספח ו9 לא ניתן לזהות את
14 ילדי הצדדים וגם לא את רכבו של הנתבע; התמונה של הקטיץ שוחה (ו3) אינה חושפת את זהות
15 הילד – והעובדה כי נכתב שצולמה ב----- אין בה די. כך גם לגבי נספחים ו4–81.
16
17 בתמונות שהועלו אל "יוטיוב", הילדים מצולמים מאחור והנתבע כתוב תחת שם בדוי. כך גם
18 לגבי התמונה בנספח ט' לתצהיר עדות ראשית מטעם התובעת.
19
20 מה גם שהתמונות שצורפו כנספחים ד1-37, ו, ז, ו-ח לכתב התביעה הוסרו עם הגשת התביעה.
21
22 28. כך גם אשר לתמונה שממוענת הייתה ל"מאיה" בלבד. ראו עדות הנתבע, עדות שנתתי בה אמון,
23 בעמוד 65 שורות 8-35.
24
25 29. וכך אשר לעמוד הספר ובספר – שהודפס ללא תמונות כלל (הספר הודפס וטרם הופץ). ראו
26 עמוד 87 לתצהיר עדותו הראשית של הנתבע.
27
28 30. לאמור יש להוסיף כי התובעת ואביה חזרו והדגישו כי הנתבע פעל מפרופיל מזויף. עובדה זו
29 מחזקת את טענות הנתבע כי פעל על מנת להסתיר את זהותו ולא לחשוף את זהותו להבדיל
30 מהטענה כי מדובר בפרסום שנועד לפגוע בתובעת ולחשוף זהותה ומבלי שייודע ברבים, כי
31 הוא הכותב את הספר.
32
33 31. לא נעלמו מעיני, כי הנתבע החזיק בפרופיל מזויף בשם עודד פלד עם תמונתו (נספח ג לתצהיר
34 התובעת) וזמן קצר פרסם תמונתו בעמוד הספר (נספח יט לתצהיר התובעת) – אך אין בכך
35 לשנות ממסקנתי. על מנת לזהות את עודד פלד עם הנתבע, יש להיכנס באופן מכוון לפרופיל

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 44330-02-18 ב' נ' ב'

1 ולתור אחר ההצלבות וההתאמות בתמונות - מה שלא יעשה הקורא הסביר - להבדיל מקורא
 2 שיודע שהנתבע הוא עודד פלד וחוקר להוכיח זאת (אזכיר כי הנתבע לא עקב אחרי עמוד הספר
 3 מהפרופיל האמתי שלו וכתב בעמוד תחת שמו הספרותי – עודד פלד).
 4
 5 32. אשר לקישור לעמוד הספר מפרופיל הנתבע ביישומן טינדר – קישור זה הוסר, לא הוכח כי אם
 6 לאחר הגשת התביעה והפרסום בקבוצת פייסבוק: "נשים וגברים - יחסים" הוסר, לדברי הנתבע
 7 כדי למנוע זיהוי. ראו עמוד 63 שורה 30 עד עמוד 64 שורה 5 לעדות הנתבע:

8 .ש" בקבוצה בה אתה ואני נמצאים בפייסבוק, מה שמה?
 9 ת. תגיד לי אתה.
 10 ש. יש קבוצה בת 20,000 איש בה העלית, בגלוי, את הספר שלך.
 11 ת. העליתי לינק בהתחלה, בשבוע הראשון-שני, כשעוד לא היה חומר
 12 בדף הזה. זו קבוצה סגורה.
 13 ש. אתה אומר "קבוצה סגורה". אשר לנו שזו קבוצה בין 20,000 ל-30,000
 14 איש.
 15 ת. לא יודע כמה חברים יש בה. אפשר לבדוק כמה יש היום, לא יודע כמה
 16 היה אז. לא רלוונטי.
 17 ש. אפשר לראות.
 18 ת. פרסמתי את הלינק בתחילת הדרך. ברגע שהבנתי מה הולך להיות
 19 כתוב בדף הזה והבנתי שאסור לי לחשוף עצמי כדי לא לחשוף אף
 20 אחד, כדי שלא יהיה סיכוי שמישהו ייחשף – הפסקתי לפרסם לינקים
 21 פרסומיים כאלה והתחלתי לפרסם את זה דרך צד ג', מישהו שאי אפשר
 22 לזהות. פרופיל שלא נקשר אלי. את הפרסום הזה, בגלל שלא הייתי
 23 חבר בקבוצה, לא מצאתי אותו כי יצאתי מהקבוצה."

24 ובהמשך עמוד 64 שורה 33 עד עמוד 65 שורה 7:

25 .ש" ברגע שאדם נכנס לקבוצה של 16-17 אלף איש ומפרסם פרי עטו,
 26 אני לא מצפה שהוא יעשה כן כשיש לו מעט מאוד להראות. אם
 27 הוא יעשה את זה כשזה עדיין שלדי, אף אחד לא ימשיך לקרוא
 28 את זה אחר-כך.
 29 ת. באותו זמן התחלתי לכתוב משהו מסוים וברגע שראיתי
 30 שמתפתח מזה משהו אחר, במשך 8 חודשים אחרי זה, משהו אחר
 31 לגמרי – דאגתי לא לפרסם יותר הפניות לשם בשמי המלא. לא
 32 מצאתי ספציפית את הפרסום ההוא כדי למחוק אותו. ברגע
 33 שניסיתי לחפש את הפרסום כדי למחוק אותו לא מצאתי כי לא
 34 הייתי חבר בקבוצה. אבל באופן מעורר תמיהה, דווקא אתה,
 35 גיא אופיר, היית חבר בקבוצה סמוך להגשת התביעה. איך ידעת
 36 את זה? איך ידעת להיכנס לקבוצה לחפש פוסט שלי שנה לפני
 37 כן? מישהו הוציא את הנתונים ומסר לך ואז נהית חבר בקבוצה
 38 בדיוק יומיים לפני הגשת התביעה. כל העניין הזה נראה לי
 39 תמוה."

40 33. אשר לשיחת הנתבע עם חוקרת פרטית מטעם התובעת שהציגה עצמה מטעם הוצאה לאור. על
 41 כן, אמירת שם הקטינים באותה שיחה אינה עילה לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965,
 42 הדבר נאמר למי שהתחזתה מטעם הוצאה לאור, לא לשם פרסום או כחלק מפרסום.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330-ב' נ' ב'

1
 2 34. לסיכום חלק זה, מאחר ולא ניתן לזהות את הצדדים – אלא רק לאחר חקירה, בילוש, דרישה
 3 והצלבות, ולא מתוך הכתוב עצמו – איני סבורה כי קמה לתובעת עילה מכוח חוק איסור לשון
 4 הרע, התשכ"ה-1965. למעשה, סיכומי של דבר הוא כי התובעת סברה שדמותה של "דנה"
 5 מבוססת עליה, הואיל וידעה כי הכותב הוא הנתבע – לא כי ניתן לחשוף זהותה מהתוכן או
 6 התמונות וגם, אין ולא מצויים כי המתואר אינו בדיוני.

לנתבע הגנת תום לב.

7
 8
 9 35. למעלה מן הדרוש, אציין כי בכל מקרה מצאתי כי לנתבע עומדת הגנה מפני תביעת לשון הרע,
 10 ביחס לפרסומים נשוא הליך זה.

11
 12 36. לנתבע הגנת תום לב, הקבועה בסעיף 15(3) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. נקבע שם:

13 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם
 14 או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:
 15 ...
 16 (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של
 17 האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו ענין אישי
 18 כשר."

19 37. ובהתייחס לסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, עומדת לנתבע הגנה דומה בהוראת
 20 סעיף 18(2)(ג) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, המורה כי:

21 "במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם
 22 נתקיימה אחת מאלה:
 23 ...
 24 (2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:
 25 ...
 26 (ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הפוגע;"

27 38. בהליכים כאן שמעתי הצדדים ארוכות וגם התרשמתי מהם באופן ישיר. הצדדים כאן מתדיינים
 28 בפני מאז 2014. התנהלו בפני מספר הליכים ועדין תלוי ועומד הליך גם בעניין הקטינים. נתתי
 29 ארון מלא בעדות הנתבע כי פרסום עמוד הספר והספר לא נעשה על-מנת לפגוע בתובעת אלא
 30 כחלק מהליך שיקומו האישי ולשם שמירה על שלמות נפשו, רגשותיו ותחושותיו בשל
 31 התפוכות שעבר במערכת יחסיו עם "מאיה". אינטרס זה של הנתבע שגם, כמפורט לעיל, עשה
 32 ופעל על מנת שזהות הכותב והאירועים שהיו בבסיס הרומן שכתב, לא יתגלו, לטעמי מקימים

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330-ב' נ' ב'

- 1 לו הגנה. כתיבת הספר הייתה מעין תרפיה והפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של
2 הנתבע – שיקומו ובריאותו הנפשית.
3
- 4 39. הנתבע נחקר על כך, והשיב שהפסיכולוגית המליצה לו לעשות כן. בעדותו זו נתתי אמון, וכך
5 העיד בעמוד 62 שורה 31 עד עמוד 63 שורה 2:
- 6 ש. מה הניע אותך לכתוב את הספר?
7 ת. המטרה של הספר בעקבות קשר שהיה לי בשנת 2015-2017, והרגשתי
8 צורך לשתף את החוויות שלי. גם בהמלצת טיפול פסיכולוגי שהיה לי.
9 ש. אותו פסיכולוג המליץ לך לכתוב את חוויות החיים שלך עם גרושתך
10 ועם פרק ב' באינטרנט?
11 ת. הפסיכולוג המליץ לי לכתוב את זכרונותי והיא אמרה לי שאני צריך
12 להקפיד שלא יהיה זיהוי, פרטים מזהים של מישהו כדי שלא אסתבך
13 בתביעות דיבה. מה שקרה בפועל, כתבתי משהו שמבוסס על החיים
14 שלי, אירועים שקרו. חלק נכונים וחלק לא. הקפדתי בצורה ברורה לא
15 לחשוף אף דמות שלכאורה הספר נכתב בהשראתה.
- 16
- 17 40. לא רק שהתובעת לא הצליחה להוכיח כי הפרסום נעשה על מנת לפגוע בה, אלא שתוכן עמוד
18 הספר והספר מעלים כי עיקרו היה פניה ל"מאיה", כפי שהעיד הנתבע.
19
- 20 עדותו המגמתית של אבי התובעת, כי הפרסום נעשה על מנת לפגוע בתובעת לא נתמכה בראיות.
21 ראו בהקשר זה דבריו בעמוד 22 לפרוטוקול שורה 30 עד עמוד 23 שורה 7. המגמתיות והניסיון
22 להעצים את הפגיעה עולים מהדברים עצמם שם.
23
- 24 41. אציין כי לא מצאתי לרון בטענות הגנה נוספות שהעלה הנתבע, אך אציין בתמצית כי לנתבע לא
25 עומדת הגנת "אמת דיברתי" שבסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. אמנם ייתכן
26 ולציבור עניין בפרסום, ראו רע"א 5395/09 פלוני נ' פלונית אלמונית מיום 27.08.09, אך לא
27 הוכח כי האירועים המתוארים התקיימו. גם התכתובת המקורית לא הוצגה. השווה עמ"ש (ת"א)
28 47311-10-13 פלוני נ' פלמונית מיום 19.5.2014 בעמוד 16.
29
- 30 42. למעלה מהדרוש, מאחר והצדדים הרחיבו טענותיהם ביחס, לנזק, לחובת הקטנת הנזק, לפריצה
31 לחשבונות לשם בדיית ראיות ועוד אתיחס בקצרה לנושאים נוספים אלו.
32
33
34

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330-ב' נ' ב'

הקטנת הנוק:

1
2 43. מבלי לגרוע מהאמור אצייך כי התובעת, טרם הגשת התביעה, כלל לא פנתה לנתבע על-מנת
3 להסיר את הפרסום. למעשה לא רק שהתובעת לא פנתה לנתבע על מנת להסיר את הפרסום,
4 אלא שהתובעת עקבה אחר הפרסום, שנמשך מספר חודשים, פרק-אחר-פרק כשהיא תרה אחר
5 רמזים להוכיח זהותו של הנתבע, תוך ביצוע הצלבות. התנהלות זו, מלמדת, כי לכאורה גם
6 התובעת עצמה לא ראתה בכך פגיעה הראויה להגנה. וגם אם כן, לא פעלה להקטנתו.

7
8 ראו עדותה בעמוד 44 לפרוטוקול שורות 16-5 שם העידה כי התגלה לה הפרסום בעמוד הספר
9 בחודש אוגוסט 2017:

10 "ש. נכון שבמועד שבו נודע לך לראשונה על עמוד הפייסבוק של ד.ב.
11 לבין המועד של התביעה חלפה יותר מחצי שנה?
12 ת. בזמן הזה חיפשתי עורך דין שמתמחה בתביעות של פייסבוק.
13 ש. אם היית פונה לד.ב. בחודש אוגוסט 2017 וד.ב. היה מוחק את עמוד
14 הפייסבוק ומתחייב שלא לפרסם את הספר, בכל זאת היית מגישה
15 נגדו תביעה?
16 ת. לא פניתי אליו כי ידעתי שהוא לא יסיר את זה. אחרי שהוא הסיר
17 את הדף XXXXX בסמוך לאחד הדיונים מיד לאחר מכן מצאתי
18 שהוא העתיק את הדף למקום אחר לגלגל מסתובב. גם אם הייתי
19 מבקשת ממנו להסיר את זה הוא היה מסיר ממקום אחד ומעתיק
20 למקום אחר.
21 ש. ואם הוא היה מתחייב לא לפרסם האם בכל זאת היית מגישה נגדו
22 תביעה?
23 ת. יש את העניין שאני מוכפשת באינטרנט. כן. לא מספיק שהוא מכפיש
24 אותי באופן אישי במסרונים שהוא שולח לי הוא גם מכפיש אותי
25 בפייסבוק".

26 וגם עדות אביה בעמוד 23 שורות 14-25 ועוד בעמוד 25 שורות 16-35 – התובעת ואביה אישרו
27 כי במשך 7 חודשים ממועד הפרסום לא עשו דבר ואפילו לא פנו לנתבע בבקשה להסיר את
28 הפרסומים. בחלק מאותה תקופה, הנתבע העלה פרקים נוספים ואף פניה מצד התובעת או מי
29 מטעמה, לא נעשתה – תחת זאת כאמור, פנתה התובעת לחוקרת פרטית על מנת להכין ראיותיה
30 לתביעה זו.

31
32 מאידך, הנתבע, עם הגשת התביעה פעל להוריד תמונות שהתובעת טענה כנגדן וקיים לכאורה
33 סיכוי גבוה כי אם הייתה נעשית אליו פניה קודם לכן, הדבר היה מייתר את ההליך או חלקו.

34

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330-ב' נ' ב'

1 44. למותר לציין כי גם בפועל לא הוכח כי נגרם נזק או כי צד ג' כלשהו זיהה את התובעת כ"דנה".

2 ראו עדותה בעמוד 43 שורות 16-31 :

3 "ש. האם מישהו פנה אלייך ואמר לך שהוא קרא את הפרסומים של ד.ב.
4 והבין שמדובר בך?
5 ת. אף אחד לא יפנה אליי כי הוא לא מכיר אותי. אף אחד מהחברים
6 שלי לא יבוא ויאמר לי את ראית מה שהגרוש כתב עלייך ועל
7 הילדים.
8 ש. אף אחד לא פנה אלייך?
9 ת. לא. לדעתי גם לא יפנו. כי אף אחד ממי שמכיר אותי לא יבוא
10 להתחיל לספר לי על כל מיני שקרים ורכילויות שהגרוש שלי כתב
11 בתוך הפייסבוק.
12 ש. את לא יכולה לדעת אם מישהו קרא את הספר של ד.ב. וזיהה אותך
13 כחלק מהפרסום?
14 ת. אני לא יכולה לדעת אבל אני יודעת בוודאות, למשל ראיתי שאחד
15 מהמגיבות בעמוד שXXXXX והעמוד הפייסבוק האישי של ד.ב. זו
16 ג.ו. שגרה בבנין של אחותי ואני רואה אותה במעלית מתי שאני באה
17 לבקר את אחותי, היא הגיבה שם כמה פעמים ועשתה לו לייקים
18 לפרסומים.
19 ש. איך את יודעת שהיא זיהתה אותך?
20 ת. אני לא שאלתי אותה. הדף הזה קיבל אלפי לקיים, כשעברתי עליהם
21 זיהיתי לפחות מישהי אחת.
22 ש. גם לגביה את לא יכולה לומר אם היא זיהתה אותך?
23 ת. אני לא אדסקס עם מישהו האם ראית את הספר שהגרוש שלי כתב
24 עליי."

25 45. דברים דומים אמר אבי התובעת בחקירתו בעמוד 21 שורות 21-27 ואישר כי איש לא פנה אליו.

26

27 46. טענת הנתבע כי חשבון הפייסבוק שלו נפרץ לא הוכחה. גם לא מחוות דעת המומחה מר י.ע..

28 מה שכן הובהר זה כי חלקן של הראיות אליהן הפנתה התובעת היו חלקיות. מחוות הדעת עלה

29 כי הראיות והממצאים נאספו ונערכו על ידי גורמים מקצועיים - וחלקם נערכו באמצעות שמות

30 שאינם של הנתבע. חלק מהנספחים חתוכים באופן מגמתי תוך הסתרת מידע ושם פרופיל

31 המשתמש, חלקם באמצעות תוכנה לעיבוד תמונות ובחלקם אין תיעוד לגבי מועד הצילום. לגבי

32 פרסום יחידת הדיור להשכרה, הפרסום נעשה בדף הספר ומחפוש שערך המומחה ניתן לראות

33 כי רק אדם אחד צפה בו.

34

35 47. לגבי נספח י', המומחה הבהיר כי הוא היה ממוען לאדם אחד, בת-זוגו לשעבר. בבדיקה ניתן

36 לראות כי הפרסום נצפה על ידי קורא אחד בלבד. התמונה שצורפה לתצהיר חתוכה, וניתן לראות

37 זאת דרך השוואתה לתמונה שצורפה לפוסט המקורי (נספח ב). מה שתומך בגרסת הנתבע כי

38 יועדה ל"מאיה" בלבד ונראתה רק על ידה.

39

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44330-ב' נ' ב'

1 סוף דבר:

2 48. כפוף לפרסום עמוד הספר והספר – ללא התמונות, כפי שנתן הנתבע הסכמתו, וכפי שהודפס
3 הספר, התביעה נדחית.

4
5 49. התובעת תשלם לנתבע הוצאות משפט, סך 2,500 ₪, את התשלום ששילם למומחה לפי קבלה
6 וסך 18,000 ₪ עבור שכר טרחת עו"ד. הסכומים ישולמו בתוך 30 יום ויישאו הפרשי הצמדה
7 וריבית מיום מתן פסק הדין עד מועד התשלום המלא בפועל.

8 מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים, תיקוני הגהה ועריכה.
9 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.
10 ניתן היום, כ"א סיוון תשפ"א, 01 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

11 היילה גורביץ עובדיה, שופטת